

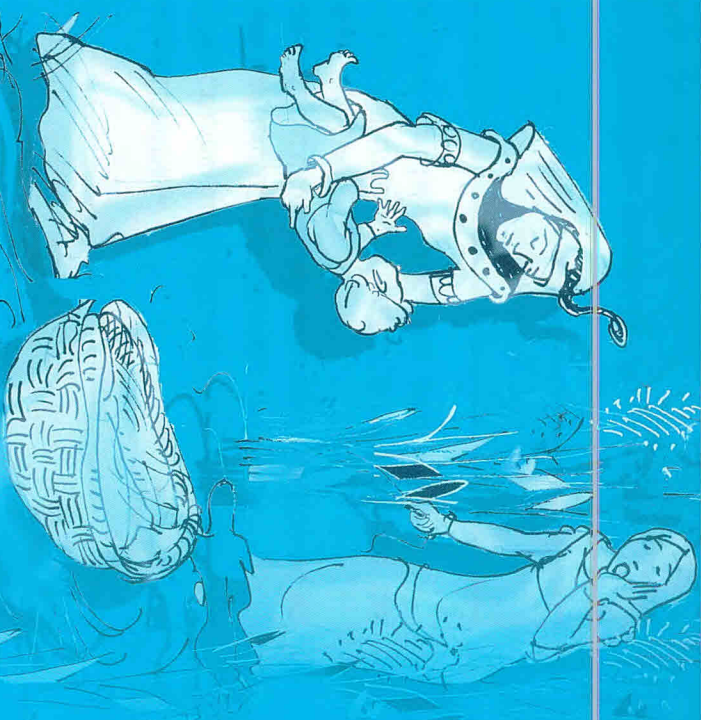
רקע עיוני

יחידה זו מתארת שלב נוסף ביחסו הקשה של פרעה אל בני ישראל: הגזרה על הבנים (א, כב). גם מעגל השותפים לביצוע הגזרות מתרחב בהדרגה - שרי מסיים, נוגשים, כל העם. התנשייה שגילו המיילדות במעשיהן מתגלית כאן בעוצמה רבה בפעולתה של משפחה אחת שעומדת מול גזרות פרעה וממשיכה ללדת תינוקות ולהגן עליהם. התורה אינה מספרת בתחילת הפרק על זהותם של האישי מבית לוי וזוגתו בת לוי. רק בפסוק י' אנו לומדים כי שמו של הבן שנוולד להם הוא משה. על זהותם של ההורים מבית לוי אנו לומדים דרך בהמשך לוי, כי: "ויקח עמרום את יוכבד..." וכן מהכתוב בספר במדבר כו, נח-נט). ברוח זו אנו ממליצים לספר לילדים על הולדת משה ללא ציון השמות בתחילת הסיפור.

ביחידה זו בולטים כמה מושגים מרכזיים שאינם מוכרים לילדים בדרך כלל: יאור, גומא, סוף, אמה ועוד. חשוב שהילדים יכירו חלק מן המושגים הללו לפני תחילת הסיפור. בפעילויות מקדימות אפשר להראות מוצגים, תמונות או סרטונים שימחישו את המושגים. החסבר המילולי של המושג ילווה את ההמחשה החזותית. לדוגמה: היאור הוא הנחל הגדול במצרים, איץ מעוטת גשמים. הכרה בחשיבותו של היאור, המשמש כמקור חיים (לשתייה, לרחצה, להשקיית השדות ועוד), תקל על ההבנה של כל החידות הסיפוריות שבתן מוזכר היאור. לאחר שהילדים יכירו היכרות ראשונית את מושג היאור ומושגים אחרים, הם יוכלו להביא לנן מידע נוסף ממקורות שונים. מומלץ להזכיר לילדים את הסיפורים המוכרים מספר בראשית שבהם האבות ירדו למצרים בתקופות של בצורת בכנען, שכן מצרים אינה תלויה בירידת הגשמים אלא במי היאור, וכן את סיפורי החלומות של פרעה המתרחשים סביב היאור.

4 הולדת משה

פרשת שמות, פרק א, פסוק כב -
פרק ב, פסוק י

הילדים יוכלו להציע הסברים שונים: התנהגות טובה, לא בכה הרבה, היה יפה וחמוד וכד'.

אבא ואמא שמחו מאוד עם התניוק החדש, אבל אמא דאגה: אוי ואבוי אם המצרים יבואו לקחת לי את התניוק. מה אעשה? אני אחביא אותו בבית, אני אספל בו ואלטף אותו כדי שלא יבכה, כי אם הוא יבכה ז"מה יקרה?...

וכך אמא החביאה את התניוק במשך שלושה חודשים.

יום ועוד יום

שבוע ועוד שבוע

חודש ועוד חודש ועוד חודש.

שלושה חודשים החביאה אמא את התניוק בבית ואחר כך-

ולא נקלה עוד הצפינו פסוק א

היא לא יכלה עוד להצפין אותו, להחביא אותו. מדוע?

הילדים יציעו תשובות לפי נסיונם: הוא בכה בקול רם, הוא התחיל למלמל ועוד.

בכל רגע דממה היה לאמא שהיא שומעת מישהו מתקרב: אוי! אני שומעת צעדימו! מי זה, המצרים? מה נעשה?

אמא חשבה מה לעשות. מה לדעתכם היא עשתה? האם אתם יודעים מה היה הפתרון שמצאה?

ותקח לו תבת גפא ותקמקה בתמר ופזקו א

אמא לקחה קופסה, תיבה, עשויה מעצם הזנוא, ומרחה אותה היטב

זרד לספר

סיפור הולדת משה מובא במדריך בשתי דרכים שונות. האחת - העברת הסיפור במלל, בדרך ה"דגללה", והשנייה - העברת הסיפור באמצעות תנועה ומוזיקה. הסיפור בתנועה מדגיש את הפוטנציאל התנועתי והרגשי הטמון בסיפורי התורה והמשייע לילד הצעיר להזדהות עם הדמויות ועם האירועים. הדוגמה המובאת במדריך עשויה לסייע למגנט להכין סיפורי תנועה נוספים, כמו סיפור ההכנות ליציאה מצרים.

תצעה א

האם אתם זוכרים מה קרה בסוף סיפור המיילדות? פרעה המשיק לחשוב איזו חזרה חדישה לאזור על בני ישראל.

ויצו פרעה לךל עפון לאמה: "פל הן הילוד היאה תשליכהו

וקל תפת תחיו" פרק א, פסוק כב

פרעה ציווה על כל העם המצרי: "מעכשיו כולכם חיביים להשליך כל תינוק זכר, כל בן שנוולד, לתוך היאור, הנהר הגדול במצרים". פרעה חשב שכך לא יהיו יותר תינוקות שיגדלו ויילחמו בו.

היום נספר על משפחה אחת מבני ישראל שגרה באותה תקופה על יד היאור. זו הייתה משפחה משבט לוי. במשפחה היו אבא, אמא, אחות גדולה ואח. והנה, בדיקו אז נולד להם תינוק.

בתורה כתוב שהאמא של התינוק ראתה:

כי טוב הוא פרק ב, פסוק ב

למה מתכוונת התורה במילים: "כי טוב הוא"? איך האמא ראתה שהוא טוב?

